

Downloaded via the EU tax law app / web

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

15 mai 2019(*)

„Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 135 alineatul (1) litera (b) – Livrare de bunuri – Scutiri pentru alte activități – Acordare și negociere de credite – Carduri de carburant”

În cauza C-235/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Naczelny Sąd Administracyjny (Curtea Administrativă Supremă, Polonia), prin decizia din 23 noiembrie 2017, primită de Curte la 28 martie 2018, în procedura

Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

împotriva

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul F. Biltgen, președinte de cameră, domnul C. G. Fernlund și doamna L. S. Rossi (raportoare), judecători,

avocat general: domnul E. Tanchev,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH, de J. Pomorska-Porbska, consilier fiscal;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de R. Lyal și de J. Hottiaux, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei și concluzii, luate după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH cu sediul în Austria (denumit în continuare „Vega International”), pe de o parte, și Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (directorul camerei fiscale din Varșovia, Polonia), pe de altă parte, în legătură cu refuzul acestuia din urmă de a restitui Vega International taxa pe valoarea adăugată (TVA) aferentă operațiunilor de cumpărare de carburant prin intermediul unor carduri de carburant.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (c) din Directiva 2006/112 prevede:

„Următoarele operațiuni sunt supuse TVA:

(a) livrarea de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]

(c) prestarea de servicii efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare.”

4 Articolul 14 alineatele (1) și (2) din directivă prevăd:

„1. «Livrare de bunuri» înseamnă transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar.

2. Pe lângă operațiunea prevăzută la alineatul (1), fiecare dintre următoarele operațiuni este considerată livrare de bunuri:

[...]

(c) transferul de bunuri în temeiul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare.”

5 Articolul 24 alineatul (1) din directiva menționată are următorul cuprins:

„«Prestare de servicii» înseamnă orice operațiune care nu constituie o livrare de bunuri.”

6 Potrivit articolului 135 alineatul (1) litera (b) din directiva menționată:

„Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

[...]

(b) acordarea și negocierea de credite și gestionarea creditelor de către persoana care le acordă.”

Dreptul polonez

7 Directiva 2006/112 a fost transpusă în dreptul polonez prin ustawa o podatku od towaru i usług (Legea privind taxa pe bunuri și pe servicii) din 11 martie 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, poziția 1054), cu modificările ulterioare (denumite în continuare „Legea privind TVA-ul”).

8 Potrivit articolului 5 alineatul 1 punctul 1 din Legea privind TVA-ul:

„[Sunt supuse TVA-ului]: livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul național.”

9 Articolul 7 alineatele 1 și 8 din această lege prevede:

„1. Prin livrare de bunuri, în sensul articolului 5 alineatul 1 punctul 1, se înțelege transferul dreptului de a dispune de bun ca un proprietar [...]

[...]

8. În cazul în care mai mulți operatori efectuează livrări ale aceluiași bun, astfel încât primul dintre aceștia predă bunul direct ultimului cumpărător, se consideră că livrarea de bunuri a fost efectuată de fiecare dintre operatorii implicați în aceste operațiuni.”

10 Articolul 8 alineatul 1 din legea menționată prevede:

„«Prestarea de servicii» vizată la articolul 5 alineatul 1 punctul 1 înseamnă orice prestație efectuată în favoarea unei persoane fizice sau juridice sau a unei entități fără personalitate juridică și care nu constituie o livrare de bunuri în sensul articolului 7 [...]

11 Articolul 43 alineatul 1 punctul 38 din aceeași lege, care transpune articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112, prevede:

„Acordarea de credite sau împrumuturi în bani și serviciile de intermediere financiară privind acordarea de credite și de împrumuturi în bani, precum și gestionarea creditelor sau a împrumuturilor de către persoana care le acordă [sunt scutite de taxă].”

12 Potrivit articolului 86 alineatul 1 din Legea privind TVA-ul:

„În măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul efectuării de operațiuni taxabile, persoanele impozabile menționate la articolul 15 au dreptul de a deduce din valoarea taxei datorate valoarea taxei în amonte [...]

Litigiul principal și întrebarea preliminară

13 Din decizia de trimitere reiese că Vega International desfășoară activitatea de transportator de vehicule utilitare ale unor constructori cunoscuți, de la uzina de fabricație la clienți. Acest serviciu este asigurat prin intermediul mai multor filiale ale Vega International, care au sediile sociale în diferite state membre, printre care și filiala Vega Poland sp. z o.o., stabilită în Polonia.

14 Vega International organizează și gestionează aprovizionarea tuturor societăților sale cu carduri de carburant emise de diferiți furnizori de carburant. Vehiculele transportate de Vega Poland sunt alimentate cu ajutorul unor carduri de carburant nominale, eliberate conducătorilor auto. Pentru motive de organizare și înănd seama de cuantumul cheltuielilor, toate operațiunile efectuate prin intermediul cardurilor de carburant sunt centralizate de societatea mamă din Austria, care primește de la furnizorii de carburant facturile care fac dovada, printre altele, a achiziționării carburantului cu TVA. Ulterior, la sfârșitul fiecărei luni, Vega International

refacturează filialelor sale, printre care și Vega Poland, carburantul pus la dispoziție pentru furnizarea serviciului de transport al vehiculelor, cu o majorare de 2 %. Aceste filiale sunt autorizate să compenseze facturile privind utilizarea cardurilor de carburant cu facturi adresate societății austriece sau să achite aceste facturi într-un termen cu o durată cuprinsă între una și trei luni de la primirea lor.

15 Prin decizia din 11 august 2014, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście (directorul celui de al doilea oficiu fiscal Varșovia-Śródmieście, Polonia) a refuzat Vega International restituirea TVA-ului pentru perioada cuprinsă între lunile aprilie și iunie 2012, în cuantum de 106 031,44 zloti polonezi (PLN) (aproximativ 24 735,82 euro). Această decizie a fost confirmată de directorul camerei fiscale din Varșovia prin decizia din 28 noiembrie 2014.

16 Vega International a formulat o acțiune în anulare împotriva acestei decizii în fața Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Tribunalul Administrativ al Voievodatului Varșovia, Polonia). Prin hotărârea din 26 iunie 2015, această instanță a considerat acțiunea formulată de Vega International ca fiind nefondată și a respins-o.

17 Vega International a declarat ulterior recurs în casație împotriva acestei hotărâri în fața Naczelny Sąd Administracyjny (Curtea Administrativă Supremă, Polonia). Această instanță, asemenea autorităților fiscale poloneze și instanței de prim grad de jurisdicție, a avut în vedere posibilitatea de a aplica în speță principiile stabilite de Curte în Hotărârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73), potrivit căreia un acord cu privire la gestionarea carburantului nu ar reprezenta un contract de livrare de carburant, ci mai degrabă un contract de finanțare a achiziționării acestuia. Astfel, potrivit aprecierii Curții din cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, societatea de leasing nu ar achiziționa carburantul pentru a-l revinde ulterior locatarului unui vehicul în leasing, ci acesta din urmă ar fi cel care ar alege în mod liber atât calitatea și cantitatea, cât și data achiziționării carburantului și ar dispune astfel de acest carburant ca și cum ar fi proprietarul său.

18 În speță, în aplicarea acestei hotărâri, ar fi necesar să se considere că Vega International nu efectuează „livrări de bunuri”, în cazul de față carburant, în sensul articolului 7 alineatul 8 din Legea privind TVA-ul, pentru care TVA-ul poate fi recuperat, ci furnizează Vega Poland prestări de servicii de finanțare care nu ar fi impozabile în Polonia întrucât sunt scutite de TVA în temeiul articolului 43 alineatul 1 punctul 38 din această lege.

19 Cu toate acestea, instanța de trimitere subliniază că Hotărârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73), nu a fost pronunțată în temeiul Directivei 2006/112, ci privește interpretarea dispozițiilor în vigoare anterior ale celei de A șasea Directive 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”).

20 În aceste condiții, ea are îndoieli cu privire la interpretarea, în lumina hotărârii amintite, a noii dispoziții care figurează la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112, care face referire la operațiuni precum acordarea sau negocierea de credite, precum și gestionarea creditelor efectuată de persoana care le-a acordat. Astfel, s-ar pune întrebarea dacă operațiunile realizate de Vega International în Austria, în legătură cu punerea la dispoziție și plata cardurilor de carburant ce servesc pentru achiziționarea de carburant de către filialele din cadrul grupului, pot fi considerate asemenea operațiuni. În plus, aceste îndoieli ar fi accentuate de divergențele de natură jurisprudențială din cadrul instanțelor naționale, care s-au raportat la acest precedent pentru a aprecia caracterul operațiunilor încheiate în cadrul punerii la dispoziție a cardurilor de carburant.

21 În consecință, instanța de trimitere apreciază că, pentru a se pronunța cu privire la recursul în casație declarat de Vega International, Curtea însăși trebuie să interpreteze articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112.

22 În aceste condiții, Naczelny Sąd Administracyjny (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„În noțiunea menționată la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din [Directiva 2006/112] sunt incluse și activitățile ce constau în punerea la dispoziție a cardurilor de carburant, precum și negocierea, finanțarea și plata achizițiilor de carburant prin intermediul acestor carduri sau astfel de activități complexe pot fi considerate ca fiind operațiuni în lanț al căror obiectiv principal îl constituie livrarea de carburant?”

Cu privire la întrebarea preliminară

23 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală, punerea la dispoziția filialelor a cardurilor de carburant de către o societate mamă, ceea ce face posibil pentru filiale o alimentare cu carburant a vehiculelor al căror transport îl asigură, poate fi calificat drept serviciu de acordare a unui credit, scutit de TVA în sensul acestei dispoziții, sau drept o operațiune complexă care are ca principal obiectiv livrarea de carburant și deci livrarea unui bun, în sensul articolului 14 alineatul (1) din această directivă, pentru care TVA-ul achitat în Polonia poate fi recuperat.

24 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că dispozițiile Directivei 2006/112 relevante în cauza principală sunt identice în esență cu dispozițiile echivalente din Așasea directivă. În aceste condiții, jurisprudența referitoare la dispozițiile menționate din Așasea directivă rămâne relevantă pentru a interpreta dispozițiile echivalente ale Directivei 2006/112 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 iulie 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, punctul 27).

25 Pentru a se răspunde la întrebarea adresată de instanța de trimitere, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112, este supus TVA-ului livrarea de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare.

26 În temeiul articolului 14 alineatul (1) din această directivă, în principiu, livrare de bunuri înseamnă transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar.

27 În acest sens, potrivit unei jurisprudențe constante, noțiunea de „livrare de bunuri” prevăzută la articolul 5 alineatul (1) din Așasea directivă și la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2006/112 nu se referă la transferul de proprietate în formele prevăzute de dreptul național aplicabil, ci include orice operațiune de transfer al unui bun corporal de către o parte care abilitază cealaltă parte să dispună de acesta în fapt ca și cum ar fi proprietarul acestui bun (Hotărârea din 8 februarie 1990, Shipping and Forwarding Enterprise Safe, C-320/88, EU:C:1990:61, punctul 7, Hotărârea din 14 iulie 2005, British American Tobacco și Newman Shipping, C-435/03, EU:C:2005:464, punctul 35, Hotărârea din 21 februarie 2006, Halifax și alții, C-255/02, EU:C:2006:121, punctul 51, Hotărârea din 3 iunie 2010, De Fruytier, C-237/09, EU:C:2010:316, punctul 24, precum și Hotărârea din 18 iulie 2013, Evita?K, C-778/12, EU:C:2013:486 punctul 33).

28 De asemenea, Curtea a statuat că noțiunea menționată are un caracter obiectiv și se

aplic? independent de scopurile ?i de rezultatele opera?iunilor în cauz?, f?r? ca administra?ia fiscal? s? fie obligat? s? efectueze anchete în vederea determin?rii inten?iei persoanei impozabile în cauz? ?i nici s? ?in? seama de inten?ia unui alt operator decât persoana impozabil? respectiv?, care intervine în acela?i lan? de livr?ri (Hot?rârea din 21 noiembrie 2013, Dixons Retail, C?494/12, EU:C:2013:758, punctul 21 ?i jurispruden?a citat?).

29 În spe??, din decizia de trimitere reiese c? punerea la dispozi?ia filialelor, printre care ?i Vega Poland, a cardurilor de carburant de c?tre Vega International permite acestor filiale în special aprovizionarea cu carburant la sta?iile de benzin?. Ulterior, acestea din urm? adreseaz? direct Vega International facturile care fac dovada achizi?ion?rii de carburant cu TVA, care a f?cut obiectul unei cereri de restituire adresat? de Vega International administra?iei fiscale poloneze.

30 În aceste condi?ii, pentru a r?spunde la întrebarea adresat? de instan?a de trimitere trebuie s? se examineze dac? în cauza principal? companiile petroliere au transferat efectiv c?tre Vega International sau c?tre Vega Poland dreptul de a dispune de carburant ca un proprietar (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punctul 33).

31 În acest sens, trebuie amintit c?, în Hot?rârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland (C?185/01, EU:C:2003:73), Curtea a analizat dac?, în cadrul unui contract de leasing al unui autovehicul, are loc o livrare de bunuri, în spe?? carburant, din partea companiilor petroliere unei societ??i de leasing, atunci când locatarul din contractul de leasing î?i alimenteaz? vehiculul cu carburant în numele ?i pe seama societ??ii respective, care solicit? ulterior autorit??ilor fiscale na?ionale restituirea TVA?ului perceput pentru acest carburant.

32 În această hot?râre, Curtea a considerat c? nu se contest? c? locatarul vehiculului în leasing este cel care este abilitat s? dispun? de carburant ca ?i cum ar fi proprietarul acestui bun, întrucât ob?ine carburantul direct la pompele de benzin?, iar locatorul din contractul de leasing nu are în niciun moment dreptul de a decide modul în care trebuie utilizat carburantul ?i nici finalit??ile acestei utiliz?ri (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punctul 34).

33 În plus, potrivit Cur?ii, într?un asemenea caz, livr?rile nu au fost efectuate decât aparent pe cheltuiala societ??ii de leasing. Astfel, pe de o parte, pl??ile lunare efectuate c?tre aceasta constituie numai un avans, iar, pe de alt? parte, consumul real, stabilit la sfâr?itul anului, este suportat financiar de locatarul vehiculului în leasing, care, prin urmare, suport? în totalitate costurile livr?rii de carburant (Hot?rârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punctul 35).

34 Curtea a dedus de aici c? acordul cu privire la gestionarea carburantului semnat între societatea de leasing ?i locatarul din contractul de leasing nu este un contract de livrare a unui bun, în spe?? carburant, din perspectiva societ??ii de leasing, ci reprezint? mai degrab? un contract de finan?are a achizi?ion?rii acestuia. Astfel, potrivit Cur?ii, societatea de leasing nu achizi?ioneaz? carburantul pentru a?l revinde ulterior locatarului unui vehicul în leasing, ci acesta din urm? achizi?ioneaz? carburantul, alegând în mod liber calitatea ?i cantitatea acestuia, precum ?i data achizi?iei. Procedând astfel, societatea de leasing exercit? în realitate func?ia de furnizor de credite fa?? de locatarul unui vehicul în leasing (Hot?rârea din 6 februarie 2003, Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punctul 36).

35 În temeiul jurisprudenței amintite la punctul 24 din prezenta hotărâre, considerațiile care preced, dezvoltate de Curte din perspectiva articolului 5 alineatul (1) din A șasea directivă, pot fi transpuse la împrejurările din prezenta cauză în ceea ce privește interpretarea noțiunii de „livrare de bunuri” în sensul articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2006/112.

36 În special, trebuie să se constate că, în speță, Vega International nu dispune de carburantul pentru a cărui achiziție solicită restituirea TVA-ului ca și cum ar fi proprietarul acestuia. Astfel, acest carburant este achiziționat de Vega Poland direct de la furnizori și este supus exclusiv puterii discreționare a acesteia. Astfel, Vega Poland decide, printre altele, modalitățile de achiziție a carburantului în măsura în care poate să aleagă la care stație de benzină, dintre cele ale furnizorilor indicați de Vega International, să se alimenteze cu carburant și să decidă în mod liber calitatea, cantitatea, tipul de carburant, precum și momentul achiziției și modul de a-l utiliza (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, punctul 26).

37 În plus, nu se contestă că Vega Poland suportă de asemenea în totalitate costurile legate de această alimentare în măsura în care Vega International îi refacturează acest carburant. În continuare, filiala poloneză poate fie să compenseze facturile privind utilizarea cardurilor de carburant cu facturi adresate societății austriece, fie să achite direct aceste facturi într-un termen cu o durată cuprinsă între una și trei luni de la primirea lor.

38 În aceste condiții, astfel cum susține guvernul polonez și Comisia Europeană, nu trebuie să se considere că, în cauza principală, livrarea de carburant este efectuată către Vega International, iar aceasta din urmă revinde ulterior acest bun către Vega Poland, efectuând la rândul său o livrare de carburant către aceasta. În schimb, după cum subliniază Comisia, trebuie arătat că Vega International se limitează să pună la dispoziția filialei sale poloneze, prin intermediul cardurilor de carburant, un simplu instrument care îi permite să achiziționeze acest carburant, neavând astfel decât un rol de intermediar în cadrul operațiunii de achiziționare a acestui bun.

39 În consecință, în lipsa unei livrări a unui bun, mai precis carburant, în cauza principală, din perspectiva Vega International, aceasta din urmă nu poate solicita restituirea TVA-ului achitat pe facturile care îi sunt adresate, aferent alimentării cu carburant efectuată de Vega Poland la stațiile de benzină.

40 Acestea fiind spuse, trebuie să se sublinieze că, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112, orice operațiune care nu constituie o livrare de bunuri trebuie să fie considerată o „prestare de servicii”.

41 Or, este cert că operațiunea realizată de Vega International față de filiala sa poloneză, care constă în punerea la dispoziție a unor carduri de carburant în special pentru alimentarea cu carburant a vehiculelor al căror transport îl asigură, nu constituie o „livrare de bunuri” în sensul articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2006/112. În consecință, ea reprezintă o „prestare de servicii” în sensul articolului 24 alineatul (1) din aceeași directivă.

42 Astfel, pentru a da un răspuns util instanței de trimitere, trebuie să se verifice și dacă o asemenea prestare de servicii poate fi calificată drept serviciu de acordare de credite scutit de TVA în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112.

43 În această privință, trebuie amintit că operațiunile scutite în temeiul acestei dispoziții sunt definite în funcție de natura prestărilor de servicii furnizate, iar nu în funcție de prestator sau de destinatarul serviciului, astfel încât aplicarea acestor derogări nu depinde de statutul entității care furnizează aceste servicii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2006, Abbey National,

C?169/04, EU:C:2006:289, punctul 66, și Hot?r?rea din 21 iunie 2007, Ludwig, C?453/05, EU:C:2007:369, punctul 25).

44 În special în ceea ce prive?te expresia „acordarea și negocierea de credite”, care figureaz? în dispozi?ia men?ionat?, aceasta trebuie interpretat? în sens larg, astfel încât domeniul s?u de aplicare nu poate fi limitat numai la împrumuturile și la creditele acordate de organisme bancare și financiare [a se vedea în acest sens Hot?r?rea din 27 octombrie 1993, Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C?281/91, EU:C:1993:855, punctul 13, Hot?r?rea din 22 octombrie 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, punctul 37, și Hot?r?rea din 18 octombrie 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C?153/17, EU:C:2018:845, punctul 35].

45 Aceast? interpretare este confirmat? de finalitatea sistemului comun, instituit prin Directiva 2006/112, care urm?re?te în special s? garanteze persoanelor impozabile o egalitate de tratament (a se vedea în special Hot?r?rea din 27 octombrie 1993, Muys'en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C?281/91, EU:C:1993:855, punctul 14).

46 În consecin??, interpretarea potrivit c?reia acordarea finan??rii unei achizi?ii de c?tre o banc? ar fi scutit? de TVA, în timp ce finan?area aceleia?i achizi?ii de un operator economic, care nu are statutul special de entitate din sectorul financiar sau bancar, ar fi supus? TVA?ului, ar înc?lca unul dintre principiile fundamentale ale sistemului comun al TVA?ului, mai precis egalitatea de tratament a persoanelor impozabile.

47 În spe??, astfel cum s?a amintit la punctul 14 din prezenta hot?r?re, nu se contest? c? toate opera?iunile efectuate prin intermediul cardurilor de carburant puse la dispozi?ia filialelor, printre care Vega Poland, de Vega International, sunt centralizate de societatea?mam? în Austria, care prime?te din partea furnizorilor de carburant facturile care fac dovada în special a achizi?ion?rii carburantului cu TVA. Ulterior, la sfâr?itul fiec?rei luni, Vega International refactureaz? filialelor sale carburantul pus la dispozi?ie pentru furnizarea serviciului de transport al vehiculelor cu o majorare de 2 %. În final, revine în sarcina filialelor sale fie s? compenseze facturile privind utilizarea cardurilor de carburant cu facturi adresate societ??ii austriece, fie s? achite direct aceste facturi într?un termen cu o durat? cuprins? între una și trei luni de la primirea lor.

48 Or, trebuie s? se considere c?, prin aplicarea acestei major?ri de 2 % în privin?a Vega Poland, Vega International percepe o retribu?ie pentru prestarea de servicii furnizat? filialei sale poloneze. Vega International furnizeaz? astfel Vega Poland un serviciu financiar, finan?ând în avans achizi?ionarea carburantului, și ac?ioneaz?, a?adar, în acest scop asemenea unei institu?ii financiare sau de credit obi?nuite.

49 În aceste condi?ii, trebuie s? se constate c? punerea la dispozi?ie de c?tre Vega International a unor carduri de carburant în favoarea Vega Poland constituie o veritabil? opera?iune financiar? care se aseam?n?, mai precis, cu acordarea unui credit, în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112 [a se vedea în acest sens Hot?r?rea din 18 octombrie 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C?153/17, EU:C:2018:845, punctul 36].

50 Rezult? c? serviciile precum cele furnizate de Vega International în favoarea Vega Poland pot beneficia de scutirea prev?zută la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112.

51 Întrând seama de cele ce preced?, trebuie s? se r?spund? la întrebarea adresat? c? articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul c?, în împrejur?ri precum cele din cauza principal?, punerea la dispozi?ia filialelor a unor carduri de carburant de c?tre o societate?mam?, ceea ce face posibil? pentru filiale alimentarea cu carburant a vehiculelor al c?ror transport îl asigur?, poate fi calificat? drept serviciu de acordare de credite scutit de TVA potrivit acestei dispozi?ii.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

52 Întrucât, în privin?a p?r?ilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declar?:

Articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? trebuie interpretat în sensul c?, în împrejur?ri precum cele din cauza principal?, punerea la dispozi?ia filialelor a unor carduri de carburant de c?tre o societate?mam?, ceea ce face posibil? pentru filiale alimentarea cu carburant a vehiculelor al c?ror transport îl asigur?, poate fi calificat? drept serviciu de acordare de credite scutit de taxa pe valoarea ad?ugat? potrivit acestei dispozi?ii.

Semn?turi

* Limba de procedur?: polona.